

Bile so to pobožne želje, takrat, še v jeseni 2011, ko smo pripravljali to turo. Tole pobožne, sem mislil na vreme. Vsi smo se takrat zavedali, da je tura ta prava. Tu ni kaj za dodati. Edino kar nas je vse skozi grizlo po malem, je bila misel, ali bo vreme ta pravo. Bolj, ko se je bližal 23. marec 2012, bolj sem strmel v ekran in brskal po spletnih straneh ter iskal vse možne vremenske scenarije, ki so se kazali skozi 14 dnevna ugibanja za naprej. Vse naše skrbi so zbledele nekaj dni pred odhodom, ko so nam dobre vile tam zgoraj zagotovile, da vreme bo. In to ne, da le bo, ampak, da se nam obeta en lep konec tedna, s temperaturami, ki si jih kot popotnik lahko le želiš. Ne bom vas več mučil z vremenom, ampak vam in nam vsem v veselje povedal, da smo se resnično razdajali soncu, katero je že zjutraj temperaturo zraka, kaj kmalu dvignilo tja do 15 °C. Preko dneva pa kar nekaj °C čez 20. O vremenu sedaj veste že vse. Kaj pa ostalo, kje, kako, koliko, smo hodili – to pa v nadaljevanju te zgodbe, ki nas je še bolj utrdila v planinskem kažipotu, pa čeprav smo šele začeli s tovrstnimi podvigi.

Petek, 23.3.2012

Če ste se ravnokar zbudili in se ob 5. uri na avtobusu pojavili, potem niste nič zamudili, so bile uvodne besede. Sledile so tiste obveznice na takšnih izletih, ki jih vsi poznamo – pozdravi, kam, kaj, ... Med tem smo že v Ljubljani, kjer poberemo še 5 sopotnic in ekipa je popolna – 44 radovednih dušic, ki si želi lepote, druženja in brezskrbnosti nadaljnjih nekaj deset ur. Še himno zapojemo in SLO-HR meja je pred nami. Tudi tukaj gre kot po maslu in dobrodošli v lepi njihovi, ki nas je gostila naslednje tri dni. Da nam ni dolgčas poskrbi družina v zadnjem delu avtobusa, z našim Karlom in Dušanom na čelu. Šalo za šalo stresata, kot za šalo. Tistim z nekoliko slabše razgibanimi čeljustnimi mišicami, se že pojavljajo prvi znaki »mišična vlakna«. Ja prav ste prebrali, mišična vlakna, a ne tisti tam spodaj, ki se pohodnikom običajno pojavi na nogah. Resnično, toliko odštekanih šal smo tokrat slišali, da, da, ..., oh kje se jima je vse to vzelo. Stand up komika iz prve roke, pa še zastoja sta bila, kar dandanes ne moreš doživeti na vsakem koraku. Med tem smo se že znašli na izhodišču naše prve pohodniške ture, na sedlu Poklon, od koder smo se podali proti vrhu Učke na vrh Vojak. Gor in dol smo hodili po isti poti, ki je zelo lepo speljana in nadelana. Svaka čast našim sosedom. Ob povratku smo se oglasili še v pl. domu na Poklonu, popili zasluženo pivo za živce, vtisnili žige v dnevnike in se odpeljali do »vidikovca« pod Učko, katerega smo osvojili v nekaj minutnem prehodu. Sledila je še vožnja do hotela Lovran, kjer smo prenočili dve noči. Kufri sem, kufri tja, sobe tu, sobe tam, samo da bo vse v redu. Po namestitvi smo imeli prosto po Prešernu. Eni smo se posedli po kafčih ob plaži, drugi se sprehodili ob njej, spet tretji se podali v hotelski bazen, četrti .... Še okusna večerja in kakšen kozarec ta pravega smo si privoščili in prijetna utrujenost nas je položila v vertikalno po sobah.

Sobota, 24.3.2012

Dobro jutro, kako si spal, imaš(ta) sobo v redu, je on(a) kaj smrčal, si si dala v žepe čepe, so bile besede, ki so se širile od uhe do uhe, med tem ko smo čakali v vrsti in si postregli zajtrk. Nalodani do gornje meje z raznovrstno hrano, se spet najdemo na avtobusu in se odpeljemo proti mostu za Krk, ga prečkamo in v bližini Malinske se ustavimo ter v supermarketu Plodine nabavimo malico za čez dan. Še nekaj km vožnje in že smo v Stari Baški, kjer je izhodišče današnje ture. En šilček zjutraj al pa dva, na noge nas postav' ta, nato pa hej, gremo naprej odmeva po dobri. Pot po skalnati podlagi nas v 2 ½ urah pripelje na najvišji vrh otoka Krk, na vrh Obzova 562 m visoko. Sledi zaslužen počitek in malica na prijetnem soncu. Še eno pohodniško naredimo, zapojemo .... v planinah puščamo sledi, ... pred nami dolge so poti, vse bomo zmogli mi ... in že se spuščamo po čudoviti skalnati pokrajini v dolino v Drago Baščansko, kjer nas je pričakal avtobus. Po nekaj hitrih šusih v grlo se že peljemo proti Malinski, kjer se ustavimo in naredimo postanek za okrepčilo. Sprehodimo se do plaže in se ob raznih napitkih predajamo še zadnjim žarkom sonca. Spet smo se počutili angelsko in

brezskrbno kramljali o tem in onem. Super je bilo, lepa tura, sploh se ne zavedamo kako nam je lepo, ..., je le nekaj izrečenih fraz, ki smo si jih delili med sabo. Resnično nam je bilo lepo. Lahko rečem, da že skoraj kičasto. V hotel smo se vrnili malo pred večerjo. Po njej pa je sledilo druženje po skupinah – eni v bazen, drugi na teren, tretji pa, kam vse, več ne vem. Po 22. uri pa se nas je nekaj najbolj zagretilih zbralo v sobi 112, kjer je domovala naša zlata Marija, katera pač ne more iz svoje kože in ne more iti na izlet, ne da ne bi pripravila kakšnega presenečenja – tu govorim o njenih kuharskih specialitetah, ki so nekaj posebnega in po katerih postajamo vse bolj znani. Super družba, super postrežba, veliko smeha in ura je bila kar naenkrat preko polnoči, mi pa še polni elana. A treba je bilo se posloviti iz te čudežne sobe, kajti nov dan se je že začel, pa še uro so to noč premaknili naprej na poletni čas. In že »skoraj« zjutraj smo si za nekaj ur rekli lahko noč in še preden smo dodobra zatisnili oči, že nas je vzbujajoča svetloba klicala in naznanjala lepo jutro.

Nedelja, 25.3.2012

Pred in med zajtrkom spet tista že znana »folklor«, oo si fajn spal(a), kratko je bilo, a ne, si dobro, kako kaj mišice, ... Nato pa polni vseh dobrot se s kufri pomikamo proti avtobusu – selitev naroda – še slovo od gostiteljev in že se peljemo proti mestu, ki po vseh merilih to naj ne bi bilo, a to je. Peljemo se proti najmanjšemu mestu na svetu, proti Hum-u, ki leži na zelo majhni površini vsega 100 m dolžine in 30 m širine, z vsega okrog 20 prebivalci. Da smo res prišli v najmanjše mesto na tej zemeljski obli nazorno pove ta podatek, da je bila cesta, katero smo si izbrali za dostop do njega, tako ozka in križišča tako tako mala, da smo se z avtobusom v mestece morali pripeljati kar »rikverc«. Svaka čast našemu šoferju Božu, ki ima avtobus »naštudiran« do zadnjega milimetra, saj bi marsikatera dama (pa naj mi oprostijo za to!) z malo večjim avtom, še naprej s težavo prevozila vse te ovire do tega čudeža, ki leži na manjši vzpetini, vsega 14 km od Buzeta. Sledil je sprehod po mestu, do gostilne, če to sploh je to, kjer smo si privoščili žganje z imenom »Biska«, katerega recept skrbno varujejo že 2000 let in katerega lahko dobite le v tej gostilni-ci. Aja, morda pa vas zanima iz česa je narejeno to čudo, ki ima kar prijeten okus – to žganje je narejeno na osnovi bele omele. Še pohodniško fotografijo naredimo in po veliko lepši cesti se odpeljemo do kraja Dane, od koder se podamo na »Kraljico Čičarije« na Žbevnico. V krožni turi se vrnemo nazaj do avtobusa in preko mejnega prehoda Jelovice spet zadihamo zrak naše prelepe deželice. Toda še ne gremo proti domu, ampak se odpeljemo do Socerba, kjer se pod vodstvom lokalnega vodiča, poznavalca teh krajev, zgodovinarja, speleologa in še kaj, sprehodimo do jame Dimnice ter si jo tudi ogledamo od znotraj. Sprehodimo se še do bližnje razgledne točke, od koder je čudovit razgled na Trst z okolico. Le še slovo od teh lepih krajev nam preostane in že se peljemo proti Ljubljani, kjer odložimo tistih pet prijetnih dam, se jim zahvalimo za vse lepe trenutke in Štajerska je nato z vsakim metrom bliže. Vse skupaj spet tako hitro mineva. Saj že veste, naš Karel in Dušan iz rokava vlečeta še zadnje adute. Teh adutov je bilo na tej turi izrečenih toliko, da jih še sama verjetno ne bi znala več ponoviti, v takšni obliki kot tokrat. V tem času smo že prispeli na Štajersko in v najlepše mesto na svetu, v naš Maribor. Še dobrih 15 minut zahval, rokovanja in pozitivnih besed smo doživljali, preden smo se podali na svoje domove. Resnično, izlet, ki se ga bomo še dolgo spominjali. In kar je najpomembnejše, je to, da smo se vsi čili in zdravi vrnili domov. Sedaj, ko ste prebrali tale moj sprehod, skozi te tri dni, vam je verjetno malce žal, da niste bili z nami. Tako pač je. Pa nič hudega. Še bomo v sodelovanju s TA Balkanika izvedli takšne izlete in vam ponudili veliko lepih trenutkov, katere boste lahko doživeli v živo, skupaj z nami.

Igor